

Sygn. akt IV KK 267/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Dorota Szczerbiak

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Grzegorza Krysmanna,
sprawy **I.N.** w stosunku do której umorzono postępowanie o czyn z art. 21 ust. 1
ustawy z dnia 10 stycznia 2003 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości
paliw ciekłych (Dz. U. 184 poz. 1934) w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art.
65 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 27 czerwca 2019 r.,
kasacji, wniesionej przez prokuratora
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt II AKa
[...],
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt
XXI K [...],

**uchyla wyrok Sądu Apelacyjnego w [...]. z dnia 21 grudnia
2017 r., sygn. akt II AKa [...] w zaskarżonej części i przekazuje
sprawę w tym zakresie temu Sądowi do ponownego rozpoznania
w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

I.N. została oskarżona o to, że:

- I. w okresie od lutego do listopada 2004 r. w B., S. i W. oraz innych miejscowościach w kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z A.N. i A.J., właścicielem firmy „J.” z/s w B. i z tego tytułu uprawnioną do wystawiania faktur VAT, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez udzielenie informacji dotyczących przedsiębiorstwa prowadzonego pod nazwą „P.” Sp. z o.o. z/s we W., wystawiła 57 poświadczających nieprawdę faktur VAT co do przeprowadzonych transakcji kupna - sprzedaży produktów ropopochodnych w postaci oleju napędowego pomiędzy firmą „J.” A.J. a „P.” Sp. z o.o., podczas gdy w rzeczywistości transakcje te nie miały miejsca, gdyż ich przedmiotem nie był olej napędowy, a nieustalona substancja ropopochodna, które następnie przyjęła do swojej dokumentacji księgowej w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 768.288,70 zł podatku VAT naliczonego, wynikającej z kwoty netto zafakturowanych produktów ropopochodnych w wysokości łącznej 3.492.221.13 zł i na tej podstawie wystawiła faktury VAT, które następnie przyjęła do swojej dokumentacji księgowej i wykorzystwała przy rozliczeniu podatku VAT przed Urzędem Skarbowym we W.
tj. o czyn z art. 271 § 1 i 3 k.k. art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.
- II. w okresie od lutego do listopada 2004 r. w S. i innych miejscowościach w kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z A.N. i A.J., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, według przyjętego podziału ról i zadań przy realizacji poszczególnych przestępczych przedsięwzięć, a nadto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła w błąd co do rodzaju sprzedawanego produktu ropopochodnego nieokreśloną bliżej liczbę klientów detalicznych doprowadzając ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielkiej wartości w kwocie nie mniejszej niż 4.260,509,81 zł., w ten sposób, że nabyła od A..J. z firmy „J.” produkt ropopochodny nie będący olejem napędowym w łącznej ilości 1.467.286

litrów, który sprzedawała za pośrednictwem swoich stacji paliw jako pełnowartościowy olej napędowy.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. w okresie pomiędzy wrześniem, a październikiem 2004 r. w S. i innych miejscowościach w kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z A.N., K.S. oraz A.J. s. S., A.J. s. A., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a nadto z nie działającymi w grupie przestępczej A.P. i A.M., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, według przyjętego podziału ról i zadań przy realizacji poszczególnych przestępczych przedsięwzięć, a nadto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła w błąd co do rodzaju sprzedawanego produktu ropopochodnego nieokreśloną bliżej liczbę klientów detalicznych doprowadzając ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie nie mniejszej niż 564.000 złotych, w ten sposób, że nabyła od K.S. z firmy „S.” z pominięciem ewidencji księgowej, komponenty w postaci gazoliny, toluenu, C7, MTB i sabutolu w łącznej ilości 150.000 litrów, które po zmieszaniu w określonych proporcjach przez pracowników firmy „P.” Sp. z o.o. A.M. i A.P. sprzedawała za pośrednictwem swoich stacji paliw jako pełnowartościową benzynę.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. w okresie od lutego 2004 r. do lutego 2005 r. w B., S. i W., wspólnie i w porozumieniu z A.N. jako członkiem zarządu „P.” Sp. z o.o. z/s we W., A.B. jako dyrektorem „P.” Sp. z o.o., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej jak w pkt V, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w celu udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia przestępnego pochodzenia, miejsca umieszczenia, zajęcia albo orzeczenia przepadku korzyści jakie osiągnęła w związku z popełnianiem przestępstw związanych z nielegalną produkcją i obrotem paliwami płynnymi, oszustw polegających na ich sprzedaży jako pełnowartościowego oleju napędowego i benzyny, wystawieniem i posługiwaniem się poświadczającymi nieprawdę dokumentami w postaci faktur VAT, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej

dokonała przelewów bankowych osobiście bądź za pośrednictwem A.B. pomiędzy rachunkiem prowadzonym w B. S.A. w K. dla „P.” Sp. z o.o. z/s we W., a rachunkami należącymi do firmy „J.” A. „J.” prowadzonymi w bankach: I., „M.” S.A., oraz przyjęła przelewy na n/w kwoty, a nadto przyjęła osobiście bądź za pośrednictwem A.B. od A. J. w gotówce różnicę pomiędzy wartością towaru wynikającą z faktury, a rzeczywistą ceną sprzedaży zakupu ropopochodnego, w kwocie co najmniej 293.457,20 zł utrudniając tym samym możliwość stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, w tym:

- w okresie od 04.02 2004r. do 05.10 2004r. przekazała ze swojego konta nr [...] prowadzonego w B. S.A. w K. na konto firmy „J.” nr [...] prowadzone w I. kwotę 2.679.264,58 złotych,
 - w okresie od 15.09 2004r. do 26.11 2004r. przekazała ze swojego konta nr [...] prowadzonego w B. S.A. w K. na konto firmy „J.” nr [...] prowadzone w I. kwotę 1.441.583,18 złotych,
 - w dniu 31.03 2004r. przekazała ze swojego konta nr [...] prowadzonego w B. S.A. w K. na konto firmy „J.” nr [...] prowadzone w „„M.” Bank” S.A. kwotę 143.521,20 złotych,
 - w okresie od 25.11 2004r. do 14.02 2005r. przyjęła na swoje konto nr [...] prowadzone w B. S.A. w K. z konta firmy „J.” nr [...] prowadzone w I. kwotę 25.000,00 złotych, które następnie zwróciła wymienionej firmie,
- tj. o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

V. w okresie od lutego 2004 r. do lutego 2005 r. w B., S. i W. oraz innych miejscowościach w kraju brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez inną ustaloną osobę, w skład której wchodził A.N., A.B., K.S., A.J., s, S., A. J., s, A. mającej na celu popełnianie przestępstw związanych z nielegalną produkcją i obrotem paliwami płynnymi, oszustw polegających na ich sprzedaży jako pełnowartościowego oleju napędowego i benzyny, wystawieniem i posługiwaniem się poświadczających nieprawdę dokumentów w postaci faktur VAT oraz prowadzeniem działań, mających na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia, miejsca umieszczenia, zajęcia albo orzeczenia przepadku korzyści jakie osiągnęła w związku z popełnianiem przestępstw,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

Wyrokiem z 22 czerwca 2017r., sygn. XXI K [...] Sąd Okręgowy w K. uznał I.N. za winną popełnienia:

- I z zarzucanych jej czynów, wymierzając jej karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych po 100 zł.,
- IV z zarzucanych czynów, wymierzając jej karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 150 stawek dziennych po 100 zł oraz orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa w postaci pieniędzy w kwocie 293.457,20 zł.,
- V z zarzucanych czynów, wymierzając jej karę roku pozbawienia wolności.

Sąd orzekł wobec I.N. karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 200 stawek dziennych po 100 zł, zaliczając na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w wymiarze 3 dni, orzekając nadto koszty i opłaty sądowe. Uniewinnił oskarżoną od zarzutów opisanych w pkt II i III aktu oskarżenia.

Wyrok ten został zaskarżony w całości przez Prokuratora Okręgowego w B. na niekorzyść oskarżonej I.N., który zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę uniewinnienia oskarżonej I.N. od popełnienia czynów zabronionych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. opisanych w zarzutach II i III aktu oskarżenia, który miał wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na przyjęciu, że zebrane w niniejszej sprawie dowody nie są wystarczające do uznania, iż oskarżona działała na szkodę nieustalonych odbiorców finalnych produktu ropopochodnego zbywanego jako oryginalny olej napędowy oraz mieszanki komponentów sprzedawanych jako oryginalna benzyna, podczas gdy analiza materiału dowodowego we wzajemnym powiązaniu prowadzi do wniosku, iż oskarżona doprowadziła nieustalonych klientów detalicznych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem we wskazanych w zarzutach II i III aktu oskarżenia kwotach, wypełniając swym zachowaniem znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.
- niesłuszne niezastosowanie wobec oskarżonej I.N. środka karnego z art. 39 ust. 2 k.k. w zw. z art. 41 § 2 k.k. w postaci zakazu prowadzenia działalności

gospodarczej związanej z produkcją i handlem paliwami płynnymi na okres 5 lat, w sytuacji skazania oskarżonej za przestępstwo z art. 271 § 3 k.k., art. 299 § 5 k.k. i art. 258 § 1 k.k. jako popełnionych w związku z nielegalną produkcją i obrotem paliwami płynnymi podczas gdy całokształt okoliczności ujawnionych przez Sąd podczas przeprowadzonych w toku rozprawy dowodów wskazuje, że dalsze prowadzenie przez oskarżoną działalności gospodarczej związanej z produkcją i handlem paliwami płynnymi zagraża istotnym dobrom chronionym prawem, co powoduje bezwzględną potrzebę zastosowania wobec oskarżonej środka karnego z art. 41 § 2 k.k.

Powyższy wyrok w części skazującej zaskarżył na korzyść I.N. również obrońca, zarzucając:

- obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, mianowicie:
- art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny dowodów zgromadzonych w sprawie w sposób sprzeczny w przepisie tym wskazany,
- naruszenie przepisów prawa materialnego, mianowicie art. 258 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.04.2004 roku w zw. z art. 4 k.k. i w zw. z art. 101 k.k. i 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 02.08.2005 roku poprzez ich niezastosowanie,
- rażącą niewspółmierność kary poprzez wymierzenie oskarżonej kary bezwzględnego pozbawienia wolności, podczas gdy dla osiągnięcia celów kary wystarczającym była kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W konkluzji obrońca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanych jej czynów; lub uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, ewentualnie o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez umorzenie postępowania w zakresie pkt 4 wyroku z uwagi na przedawnienie karalności czynu i wymierzenie oskarżonej łagodniejszej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd Apelacyjny w [...]. wyrokiem z dnia 21 grudnia 2017r., sygn. akt II Aka [...], m. in. częściowo uwzględnił apelację prokuratora, uchylając zaskarżony wyrok

w części uniewinniającej i na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzył wobec oskarżonej I.N. postępowanie karne o czyny zarzucane:

- a. w punkcie II aktu oskarżenia, przyjmując, że wyczerpuje on znamiona określone w przepisie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2003 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz. U. 184 poz. 1934) w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. a polega na tym, że w okresie od lutego 2004 roku do listopada 2004 roku w S. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w warunkach czynu ciągłego i w ramach zorganizowanej grupy przestępczej dokonywała obrotu olejem napędowym w łącznej ilości 1.467.286 litrów niespełniającym wymagań jakościowych, a faktycznie stanowiącym produkt ropopochodny niebędący olejem napędowym, który nabyła od A.J. syna S. z firmy „J.”;
- b. w punkcie III aktu oskarżenia, przyjmując, że wyczerpuje on znamiona określone w przepisie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2003 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz. U. 184 poz. 1934) w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. a polega na tym, że w okresie od lutego 2004 roku do listopada 2004 roku w S. i innych miejscowościach, działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami, w warunkach czynu ciągłego i w ramach zorganizowanej grupy przestępczej dokonywała obrotu benzyną w ilości około 150.000 litrów nie spełniającą wymagań jakościowych, a faktycznie stanowiącą mieszaninę nabytych od K.S. komponentów w postaci gazoliny, toluenu, C7, MTB, salbutolu oraz oryginalnej etyliny 98. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w B. wywiódł kasację na niekorzyść I.N., zaskarżając powyższy wyrok odnośnie do wyżej opisanej części, zarzucając:

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 4 § 1 k.k. i art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2003 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych polegające na niesłusznym ich zastosowaniu wynikającym z uznania, iż czyny przypisane oskarżonej I.N. wyczerpują znamiona przestępstw z art. 21 ust. 1 stawy z dnia 10 stycznia 2003 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

ciekłych w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., która weszła w życie z dniem 01 stycznia 2004 roku, co doprowadziło do bezzasadnego umorzenia postępowania na zasadzie art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k., podczas gdy oskarżonej przypisano działanie w warunkach czynu ciągłego w okresie od lutego 2004 roku do listopada 2004 roku i w okresie pomiędzy wrześniem a październikiem 2004 roku, w związku z czym jej zachowanie wyczerpało znamiona przestępstw z art. 23 ust. 3 nowej ustawy z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., która weszła w życie w dniu 19 marca 2004 roku,

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 455 k.p.k. i art. 14 k.p.k. poprzez dokonanie zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonej I.N. w pkt. III aktu oskarżenia z jednoczesnym poczynieniem własnych ustaleń faktycznych skutkujących zmianą opisu czynu poprzez dokonanie rozszerzenia czasookresu zarzucanego oskarżonej czynu jako popełnionego w okresie od lutego 2004 roku do listopada 2004 roku, w sytuacji gdy przedmiotem zarzutu przedstawionego oskarżonej I.N. w pkt. III aktu oskarżenia był czyn popełniony w okresie pomiędzy wrześniem a październikiem 2004 roku

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Apelacyjnemu w [...]. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna, co spowodowało konieczność uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]. w zaskarżonej części i przekazania sprawy w tym zakresie temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Skarżący, z uwagi na ograniczenia ramami postępowania kasacyjnego, nie podnosi zarzutów forsujących konieczność przyjęcia, proponowanej w akcie oskarżenia, kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonej a opisanych w jego punkcie II i III, tj. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., godząc się z jej zmianą w kierunku ich kwalifikowania na podstawie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych.

Rację ma jednak podnosząc, że Sąd Apelacyjny zmieniając kwalifikację prawną czynów opisanych w pkt II i III aktu oskarżenia, błędnie zakwalifikował je jako występki z art. 21 ust. 1 z dnia 10.01.2003r. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych (Dz.U. Nr 17, poz.154 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym, w tym zakresie, jedynie do dnia 19 marca 2004r. Przecież I.N. zarzucono działanie w warunkach czynu ciągłego popełnionego, gdy idzie o czyn opisany w pkt. II aktu oskarżenia w okresie od lutego 2004 roku do listopada 2004 roku zaś o czyn opisany w pkt. III aktu oskarżenia, w okresie pomiędzy wrześniem a październikiem 2004 roku. Jak trafnie podniósł skarżący, w utrwalonym orzecznictwie przyjmuje się, że czasem popełnienia przestępstwa ciągłego jest okres obejmujący wszystkie, aż do ostatniego, powtarzające się zachowania, wobec czego skutki prawne, np. początek biegu przedawnienia, należy liczyć od ostatniego zachowania wchodzącego w jego skład. Innymi słowy, czas popełnienia przestępstwa ciągłego to ostatni moment działania (lub zaniechania) sprawcy, a więc czas ostatniego ze składających się na to przestępstwo zachowań. Mając zatem na uwadze treść zarzutów przedstawionych oskarżonej I.N. ostatnim momentem przypisanych jej czynów ciągłych było odpowiednio: co do czynu II aktu oskarżenia - listopad 2004 roku, natomiast co do czynu III aktu oskarżenia - październik 2004 roku. W tej sytuacji skarżący zasadnie podnosi, że dokonując odmiennej kwalifikacji prawnej, przy uznaniu za częściowo zasadną apelacji w zakresie ustaleń faktycznych, czynów zarzucanych skazanej w powyższych punktach, Sąd odwoławczy powinien zastosować stosowne przepisy ustawy z dnia 23 stycznia 2004 roku o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, która weszła w życie w dniu 19 marca 2004 roku albowiem to ona obowiązywała w chwili popełnienia przypisanych skazanej przestępstw i oczywiście była względniejsza dla niej względem stanu prawnego obowiązującego w dniu wyrokowania (określonego ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, która weszła w życie 1 stycznia 2007 roku.). Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że w wypadku zmiany ustawy w czasie popełnienia czynu ciągłego należy stosować do całości zachowania sprawcy ustawę obowiązującą w czasie zakończenia czynu (por. Wąsek [w:] Górniok i in., t.1, s.193,

KK, Komentarz, Gdańsk ARCHE, 2005; Kardas [w:] Wróbel, Zoll I/1, s.250, KK, Komentarz, Warszawa Wolters Kluwer, 5 wydania 2016), chociaż w piśmiennictwie prawniczym pojawiają się także poglądy odmienne (por. Michalska – Warias, s.212, Niektóre problemy przestępstwa ciągłego i tzw. ciągu przestępstw w rozumieniu art. 12kk i art. 91kk, Lublin, Annales, UMCS, 47/2000; czy Gałązka [w:] Grześkowiak, Wiak, s.154, KK, Komentarz, Warszawa C.H.Beck, 5 wydanie 2018). Sąd odwoławczy nie uzasadnił niestety swojego stanowiska w tej kwestii (skądinąd istotnej tylko w odniesieniu do czynu zarzuconego oskarżonej w pkt. II aktu oskarżenia), ograniczając się do stwierdzenia, że ustawa z dnia 10 stycznia 2003r. „nie zawiera przepisu kwalifikowanego w postaci „mienia znacznej wartości” jak w przypadku ustaw późniejszych, w świetle art. 4 § 1 k.k. ten właśnie akt prawny był dla oskarżonej najbardziej względny...”, co jednak jest o tyle nietrafne, że to nie ta ustawa – jak wykazano wcześniej - obowiązywała w czasie popełnienia przestępstw przypisanych ostatecznie skazanej. Lakoniczność uzasadnienia w tej mierze utrudnia możliwość odkodowania założeń prawnej analizy dokonanej przez Sąd Apelacyjny. Słusznie też zauważa skarżący, iż zmieniając kwalifikację prawną czynu opisanego w pkt. III aktu oskarżenia, Sąd odwoławczy wskazując okres trwania tego przestępstwa przyjął, że zostało ono popełnione w okresie od lutego 2004r. do listopada 2004r., w sytuacji, gdy w stawianym zarzucie wskazano na jego popełnienie w okresie pomiędzy wrześniem 2004r. a październikiem 2004r. Zmiany w tym zakresie Sąd II instancji w żaden sposób nie uzasadnił, a z akt sprawy nie wynika także aby w postępowaniu odwoławczym czynił własne ustalenia faktycznych w tym zakresie, na co z kolei wskazuje skarżący w drugim zarzucie kasacyjnym. W tym miejscu trzeba jedynie odnotować, że czas popełnienia przestępstwa opisanego w punkcie 1b zaskarżonego wyroku (tj. z pkt III aktu oskarżenia) jest tożsamy z wskazanym w punkcie 1a zaskarżonego wyroku (tj. z pkt II aktu oskarżenia), co sugerowałoby raczej na dokonanie oczywistej omyłki pisarskiej w tej części zaskarżonego wyroku a nie na istnienie rzeczywistych intencji Sądu w dokonaniu takiej zmiany. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd odwoławczy będzie zobligowany do uwzględnienia poczynionych powyżej uwag.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

